

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1730/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Небојша Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државни правобранилац из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3331/17 од 21.09.2018.године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3331/17 од 21.09.2018.године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3331/17 од 21.09.2018.године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3331/17 од 21.09.2018.године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 486/15 од 11.05.2017.године, којом је ставом првим изреке усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћене зараде у период од 15.09.2007.године до 15.09.2010.године исплати по основу ноћног рада за период од септембра 2007.године до септембра 2010.године укупан износ од 98.085,62 динара, по основу прековременог рада за период од септембра 2007.године до септембра 2010.године износ од 73.871,16 динара и рада у време државних и верских празника за период од јануара 2008.године закључно са мајем 2010.године износ од 44.501,51 динар, у појединачно одређеним месечним износима ближе наведеним у изреци, са законском затезном каматом почев од датума доспећа па до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 105.620,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када се стекну услови за извршење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка

и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра посебном применом члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузето дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. У конкретном случају није одступљено од судске праксе у примени члана 146. и 147. Закона о полицији, а изражено правно схватање у побијаној одлуци у складу је са израженим правним ставом Врховног касационог суда по том питању.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом 15.09.2010.године тужилац захтева исплату неипслаћене зарада по основу прековременог рада, рада ноћи и у дане верских и државних празника у износу од 216.458,25 динара.

Како се у конкретном случају ради о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора (216.458,29 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић